

УГОДА

між Урядом України і Урядом Латвійської Республіки про міжнародне автомобільне сполучення

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 23.05.95 р.

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ: 17.06.96 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: [21.09.2000 р.](#)

Додатково див.

Протокол від 23 травня 1995 року

Уряд України і Уряд Латвійської Республіки, далі "Договірні Сторони",

беручи до уваги сприятливий розвиток двосторонніх торговельно-економічних відносин,

керуючись прагненням до подальшого розвитку автомобільного сполучення між обома країнами, а також транзитом через їх території,

погодилися з таким:

Стаття 1

1. Згідно з цією Угодою будуть здійснюватися регулярні і нерегулярні перевезення пасажирів автобусами, поїздки на легкових автомобілях і перевезення вантажів автотранспортними засобами (вантажними автомобілями з причепами і напівпричепами або без них) між обома країнами і транзитом по їх територіям в треті країни.

I. Перевезення пасажирів

Стаття 2

1. Регулярні перевезення пасажирів автобусами організуються за погодженням між компетентними органами Договірних Сторін.

2. Під регулярними перевезеннями пасажирів автобусами згідно з цією Угодою вважаються такі перевезення, які здійснюються за погодженими між компетентними органами Договірних Сторін маршрутами, опублікованими розкладами і тарифами.

3. Регулярні перевезення пасажирів автобусами повинні здійснюватися на основі дозволів, що видаються за взаємною згодою компетентними органами Договірних Сторін. Компетентний орган кожної Договірної Сторони видає дозвіл на ту ділянку маршруту, що проходить через її територію.

4. Пропозиції про організацію таких перевезень заздалегідь передаються один одному компетентними органами Договірних Сторін. Ці пропозиції повинні містити дані відносно: найменування перевізника (фірми), маршруту слідування, розкладу руху, тарифу, пунктів зупинок, на яких перевізник буде здійснювати посадку і висадку пасажирів, а також наміченого періоду виконання перевезень.

Стаття 3

1. Для здійснення нерегулярних перевезень пасажирів автобусами між обома країнами або транзитом через їх території, за винятком перевезень, передбачених в статті 4 цієї Угоди, необхідні дозволи, що видаються компетентними органами Договірних Сторін.

2. Прохання про видачу дозволу на здійснення нерегулярного перевезення пасажирів, передбаченого пунктом 1 цієї статті, подається перевізником до компетентного органу своєї країни, який пересилає його компетентному органу другої Договірної Сторони.

3. Для кожного нерегулярного перевезення пасажирів автобусом повинен бути виданий окремий дозвіл, який дає право на здійснення одного рейсу туди і назад, якщо інше не обумовлено у самому дозволі. Дозвіл повинен містити дані про характер перевезень і тривалість перебування автобусу в країні призначення.

Стаття 4

1. Дозволів не потрібно для виконання нерегулярних перевезень пасажирів автобусами, якщо група одного і того ж складу перевозиться тим самим автобусом протягом всього перевезення, що починається і закінчується на території країни тієї Договірної Сторони, де зареєстровано автобус, або закінчується на території країни другої Договірної Сторони при умові, що автобус повертається в країну, де його зареєстровано, без пасажирів, а також у випадках, коли автобус прямує порожнім на територію країни другої Договірної Сторони, звідки перевозиться група пасажирів до країни реєстрації автобуса, раніше відвезена тим самим перевізником.

2. Дозволів також не потрібно при заміні несправного автобуса іншим автобусом.

3. При виконанні перевезень, передбачених пунктом 1 цієї статті, водій автобуса повинен мати список пасажирів.

4. Дозволів не потрібно для поїздок на легкових автомобілях, а також на транспортних засобах призначених для перевезення пасажирів, місткістю не більше 9 чоловік, включаючи водія.

II. Перевезення вантажів

Стаття 5

1. Перевезення вантажів між обома країнами або транзитом по їх територіях в треті країни, за винятком перевезень, передбачених статтею 6 цієї Угоди, здійснюються вантажними автомобілями з причепами або напівпричепами або без них на основі дозволів, які видаються компетентними органами Договірних Сторін.

2. На кожне перевезення вантажів, що здійснюється вантажним автомобілем з причепом або напівпричепом або без них, повинен бути виданий окремий дозвіл, який дає право на здійснення одного рейсу туди і назад, якщо інше не обумовлено в самому дозволі.

Стаття 6

1. Дозволів не потрібно на виконання перевезень:

- а) рухомого майна при переселенні;
 - б) експонатів, обладнання і матеріалів, призначених для ярмарків та виставок;
 - в) транспортних засобів, тварин, а також різного інвентарю та майна, призначених для проведення спортивних заходів;
 - г) театральних декорацій і реквізиту, музичних інструментів, обладнання і приладдя для кінозйомок, радіо- і телевізійних передач;
 - д) тіл і праху померлих;
 - е) несправних або пошкоджених автотransпортних засобів;
 - ж) автомобілями вантажопідйомністю до 3,5 тонн і загальною вагою до 6 тонн;
 - з) гуманітарної допомоги, а також по наданню екстреної допомоги при стихійних лихах, аваріях і катастрофах.
2. Дозволів не потрібно для транспортних засобів, прямуючих для надання технічної допомоги.
3. Винятки, передбачені, у підпунктах б), в), г) пункту 1 цієї статті, діють тільки в тих випадках, коли вантаж підлягає поверненню до країни, де зареєстровано автотransпортний засіб, або якщо вантаж перевозиться транзитом на територію третьої країни.

Стаття 7

1. Якщо габарити або вага автотransпортного засобу, що прямує без вантажу або з вантажем, перевищують встановлені на території країни другої Договірної Сторони норми, а також при перевезеннях небезпечних вантажів, перевізник повинен одержати спеціальний дозвіл компетентних органів другої Договірної Сторони.
2. Якщо згаданий в пункті 1 цієї статті Дозвіл обмежує рух автотransпортного засобу за визначеним маршрутом, перевезення повинно здійснюватись за цим маршрутом.

ІІІ. Загальні положення

Стаття 8

1. Компетентні органи Договірних Сторін щорічно передаватимуть один одному взаємно погоджену кількість бланків дозволів на перевезення вантажів.

Ці бланки повинні мати печатку і підпис компетентного органу, який видав дозвіл.

2. Компетентні органи Договірних Сторін погоджують між собою порядок обміну бланками дозволів.

Стаття 9

1. Перевезення, передбачені цією Угодою, можуть виконуватись тільки тими перевізниками, які згідно з внутрішнім законодавством своєї країни допущені до здійснення міжнародних перевезень.

2. Автотранспортні засоби, що здійснюють міжнародні перевезення, повинні мати національний реєстраційний і розпізнавальний знаки.

Стаття 10

Перевізникам однієї Договірної Сторони не дозволяється здійснювати перевезення пасажирів і вантажів між двома пунктами, розташованими на території країни другої Договірної Сторони, якщо на це не буде виданий дозвіл компетентного органу цієї Договірної Сторони.

Стаття 11

Перевезення вантажів, передбачені цією Угодою, здійснюється по документах, форма яких повинна відповідати загальноприйнятим міжнародним зразкам.

Стаття 12

1. Водій автобуса або вантажного автомобіля повинен мати національне або міжнародне посвідчення водія і національні реєстраційні документи на автотранспортний засіб.

2. Національні або міжнародні посвідчення водія повинні відповідати зразку, встановленому [Міжнародною конвенцією про дорожній рух](#).

Стаття 13

Розрахунки, платежі і звільнення від них, що впливають з виконання цієї Угоди, будуть виконуватися згідно з діючими між договірними Сторонами на день платежу угодами про розрахунки і платежі.

Стаття 14

Перевезення на підставі цієї Угоди здійснюються при умові завчасного обов'язкового страхування цивільної відповідальності кожного автотранспортного засобу, що виконує ці перевезення.

Стаття 15

У відношенні прикордонного, митного і санітарного контролю будуть застосовуватися положення міжнародних угод, учасниками яких є обидві Договірні Сторони, а при вирішенні питань, що не урегульовані цими угодами, буде застосовуватися внутрішнє законодавство кожної з договірних Сторін.

Стаття 16

Прикордонний, митний і санітарний контроль при перевезеннях тяжкохворих, регулярних перевезеннях пасажирів автобусами, а також при перевезеннях тварин і швидкопсувних вантажів буде здійснюватися позачергово.

Стаття 17

1. При виконанні перевезень на підставі цієї Угоди взаємно звільнюються від митних зборів і дозволів при ввезенні на територію країни другої Договірної Сторони:

- а) паливо, що міститься в передбачених для кожної моделі автотранспортного засобу ємностях, які технологічно і конструктивно зв'язані з системою живлення двигуна;
- б) мастильні матеріали, передбачені для використання під час перевезення, які знаходяться на автотранспортному засобі при його в'їзді;
- в) запасні частини, призначені для ремонту пошкодженого автотранспортного засобу, що здійснює міжнародні перевезення.

2. Невикористані запасні частини підлягають зворотному вивозу, а замінені запасні частини повинні бути або вивезені з країни, або знищені, або здані в порядку, який діє на території країни відповідної Договірної Сторони.

Стаття 18

Для забезпечення виконання цієї Угоди і вирішення спірних питань у разі їх виникнення, Договірні Сторони створюють Спільну Комісію.

Стаття 19

У випадку порушення цієї Угоди компетентний орган країни-перевізника на прохання компетентного органу країни, де здійснено порушення, повинен вжити необхідних заходів для забезпечення виконання Угоди.

Про вжиті заходи компетентний орган країни-перевізника інформує компетентний орган іншої Договірної Сторони.

Стаття 20

Питання, які не урегульовані цією Угодою і [Виконавчим протоколом до неї](#), а також міжнародними Угодами, учасниками яких є обидві Договірні Сторони, будуть вирішуватися згідно внутрішнього законодавства кожної з Договірних Сторін.

Стаття 21

Ця Угода не порушує прав і обов'язків Договірних Сторін, що впливають з інших укладених ними міжнародних договорів і угод.

Стаття 22

Ця Угода набуває чинності в день, встановлений шляхом обміну дипломатичними нотами, які сповіщають про виконання всіх необхідних конституційних процедур відповідно до законодавства кожної з Договірних Сторін.

Ця Угода укладена на невизначений строк і зберігає свою дію до закінчення 90 днів з дня, коли одна з Договірних Сторін повідомить другу Договірну Сторону про своє бажання припинити її дію.

Здійснено в м. Ризі 23 травня 1995 р. в двох примірниках, кожний українською, латиською і російською мовами, причому всі тексти мають однакову чинність. У випадку виникнення розбіжностей у тлумаченні тексту цієї Угоди за основу береться текст, складений російською мовою.

**За Уряд
України**

**За Уряд
Латвійської Республіки**